

ZI DE RELAXARE ÎN PICKERING ÎN PLIN CAMPIONAT DE FOOTBAL

Elena BUICĂ

A intrat în obișnuință ca românii din această frumoasă localitate canadiană să țină bine cumpăna între muncă și relaxare, între acel ACASĂ și noua CASĂ, între ceea ce trebuie păstrat de-a lungul vieții și la ce trebuie aruncat peste bord când corabia s-a încărcat prea mult. La multe putem renunța, dar nu putem înlătura ceea ce avem mai adânc săpat în inima noastră. Aici se înscrie, alături de părinți și casa în care ne-am născut și dorul de spațiul spiritual în care am venit pe lume, mai precis, la românismul din noi. În Pickering românii au ferestrele inimii deschise prin care pătrunde aerul oxigenat. Un astfel de moment a fost în duminica dedicată sărbătoririi Zilei Tatălui (Father's Day), anul acesta, pe 16 iunie. Vorbim de tatăl pământean, component principal al familiei și participant al viitoarelor ființe omenești.

În mijlocul Pickering-ului este un parc mare cu terenuri de sport care parcă te cheamă să-ți ofere ceea ce-ți dorești. Câte 5-6 pomi viguroși crescuți dintr-o singură rădăcină, lasă printre semețele lor coroane să pătrundă razele soarelui. Felurite tufișuri formează un decor plin de viață, parcă în dialog cu iarba proaspătă. Trăiești adânc o sete de lumină, o sete de viață, de un anume fel îți și îți vine să cânti versurile lui St. O. Iosif: „Ah de ce n-am zece vieți/ Să te cânt natură!”. Toate acestea au format scena pe care erau aranjate bunătățile făcute de mâinile deprinse să ne amintească de mâncarea „ca la mama acasă”. Prezentare fără cusur sub ochiul atent al renumitei gospodine, Monica Pătrașcu. Acolo se află și grătarul adus de neîntrecutul gospodar Adi Pătrașcu. Băuturile de tot felul au fost aduse de vajnicii bărbați, pentru a nu rămâne mai prejos, tocmai de ziua dedicată lor. Imaginea s-a completat cu forfota plină de viață a celor prezenți Participa cu mic, cu mare vorbind, gesticulând, râzând, copii plimbându-se cu trotineta, câțel în lesă bucuros că e dezmiertat de atâtea persoane. Mie mi se părea că aud cuculețul nostru aflat pe o ramură ascunsă. Terenul se continuă cu spații destinate mai multor sporturi în care s-au întrecut echipele de volei și de fotbal. Într-o privire de ansamblu se remarcă în mod evident buna organizare, zestrea cu care a fost dăruit românul nostru, cel ca bradul, șeful echipei de fotbal „Dacia” gazda care a organizat această întâlnire, Ion Cotoșman.

Dintre momentele mai vesele sau ieșite din comun, amintesc doar două. Fiica mea, Andaluza, admirând darul Canadian pe care îl face locuitorilor săi, îi spune lui Ion Cotoșman că i-a adus și un fotbalist, pe soțul ei și nu contează că are ochii cu probleme

AVRAM IANCU - 200!

Nr. 6 (46/iunie 2024)

severe de vedere, i-a găsit și un loc important în echipa: portar în echipa adversă. Cu același umor, Ion i-a spus că e ideal, tocmai se pregăteau de un meci cu o echipă din altă localitate care se plângea că le lipsește un om din trupă. Ne-a asigurat că are pentru el echipament special. A fost aplaudat de cei din jur. Un alt moment în care ne-am descrețit frunțile a fost o întâlnire neprevăzută cu poliția. Pe la ora 4-5, târând walkărul cu pas potrivit vârstei, am vrut cu chiu cu vai să ajung la mașina, însoțită de nepoata mea, Mara și soțul ei. Ochiul a toate văzător al lui Ion Cotoșmanu l-a făcut să dea fuga după mine de-a lungul terenului ca să mă întoarcă. Nu făcusem pozele de grup și cum să lipsească decana vârstei care se apropie de 92 de ani? Și minunata echipa de fotbal „Dacia” cum să nu o aibă în mijlocul lor? M-au urcat în mașină, apoi căruciorul și însoțitorii, mei și a traversat ternul de sport până în capătul celălalt. Știam că nu se face așa ceva, dar ne-am gândit că există înțelegere pentru o asemenea excepție. Acolo ne aștepta mașina poliției așezată de-a curmezișul mașinii noastre și o altă mașină de poliție la o oarecare distanță. Nu era voie să intri cu mașina pe teren și pentru că erau mai multe grupuri pe-acolo care se recreau. Poliția era prevăzătoare; să nu fie vreun vrăjmaș și să între cu mașina în oameni. În fața noastră s-a prezentat o polițistă atât de frumoasă, că mi-a pierit orice teamă și am ridicat mâinile în sus că mă predau. A înțeles că s-a încălcat regulamentul cu gândul frumos, cel al recuperării, pentru scurt timp, al prezenței unei senioare, care acum relatează câte ceva din această minunată zi care se așterne la multe altele din anii care s-au scurs. Polițista ne-a urat petrecere bună în continuare și a luat legătura cu cealaltă mașină de poliție să le spună că nu e nici un pericol.

După ce am făcut zeci de fotografii împreună, băieții (oameni în puterea vârstei, de fapt) au pus de un meci de fotbal amical, iar eu, obosită de atât privit mișcare din jur, am plecat acasă, dusă de același om minunat, Ion Cotoșman.

Cine crede ca fotbalul nu e destul să aducă oamenii împreună, se înșeală. Și ca să fie bucuria fotbalistă și mai mare, a doua zi, echipa României a câștigat cu 3-0 primul meci din campionatul european.

HAI ROMÂNIA!

Elena Buică-Buni

20 iunie 2024

Pickering, Toronto, Canada